

rende bånd med hensyn til, hvordan man økonomiserer med de ressourcer.

Men noget af det mest groteske er da, at tilladelser til havdambrug nu skal overgives til kommunalbestyrelsen. Her er der virkelig tale om grænseoverskridende forurening. Grænser i havet – det er nogle grænser, som vi i Socialdemokratiet har haft svært ved at forestille os. Som vores ordfører vist har sagt tidligere i dag, har vi simpelt hen ikke fantasi til at forestille os, hvad det næste bliver, hvis man forestiller sig, et kommunalt søterritorium med grænseoverskridende forurening. Bliver det et kommunalt luftrum, eller skal vi op i nogle helt andre dimensioner? Vi kan i hvert fald ikke se, hvorfor netop havdambrug ikke er så grænseoverskridende, at det ikke giver mening at bede den enkelte kommune håndtere det.

Så er der, som jeg ved også har været berørt tidligere i salen i dag, jo også sagen om, at amternes ansvar for grundvandsbeskyttelse, vandindvinding og spildevandsudledning overgår til kommunerne. Det er selvsagt også problematisk. Det er problematisk, at det er kommunerne, der fremover skal følge op på påbud og forbud i forhold til vandindvinding, beskyttelse af grundvand, og sørge for, at der også bliver taget hånd om, at vi ikke får forurenede vores drikkevandsressourcer med nitrat eller pesticider i fremtiden. Også her kan kommunerne nemt komme for tæt på.

Kl. 16.10

Og så er der lige det der med, at kommunerne på nogle områder stadig væk skal give tilladelser til sig selv og føre tilsyn med sig selv. Der er stadig væk eksempler på, at kommunerne skal føre tilsyn og godkende sine egne virksomheder. Det synes vi dybest set er et usundt princip. Der bør være adskillelse. Man kommer ikke engang i nærheden af en armslængde, for det er en og samme myndighed.

Samtidig skal kommunen i forhold til sine egne rensningsanlæg også sørge for at have kompetencen til at regulere, hvor meget man må udlede til vandløb m.v. Det er heller ikke sundt.

Så kort sagt, i det her lovforslag er der masser af problemer. Der er ikke den nødvendige afstand mellem myndigheden og dem, vi skal regulere, når vi snakker store miljøtunge virksomheder. Det risikerer at komme til at koste dyrt på miljøbeskyttelsen. Kommunen skal stadig væk føre tilsyn og give tilladelser til sig selv på visse områder, dog ikke alle. Sammenhængende opgaver, som man kunne få stor gavn af at holde

samlet fortsat, bliver splittet op, f.eks. bliver miljøovervågning, naturovervågning skilt fra godkendelse, tilsyn m.v.

Det samme gør sig jo gældende på vandområdet, hvor kortlægning af grundvand ligger et sted, jordforurening ligger et andet sted, nemlig i regionerne, og så er der kommunerne, der får ansvaret for grundvandsbeskyttelsen i praksis.

Så vi mener, at det her er et klart tilbageskridt med store faglige problemer. Vi mener også, at der mangler sammenhæng, og derfor vil vi selvfølgelig i den form, lovforslaget har nu, stemme imod. Men vi vil undervejs arbejde for, at det bliver bedre, selv om vi tvivler på, at viljen reelt er til stede.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Det er meget smukt at høre, at det, der er lagt frem her, ikke er så godt. Men vi hører ikke et ord om, hvad det er, Socialdemokratiet egentlig vil på det her område.

Når man holder sådan en brandtale, kunne vi så ikke få lov til at høre, hvad det egentlig er, man selv vil, hvad det er, man ønsker at gøre her? Det kommer man slet ikke ind på. Hvad er det, der skal til, for at Socialdemokratiet overhovedet vil begynde at tale om en kommunalreform her? Det ønsker vi at få at vide.

Og så kan jeg simpelt hen ikke forstå det, når fru Pernille Blach Hansen siger, at nu bliver der færre folk til at løse de her opgaver. Det er jo overhovedet ikke det, der er lagt op til. Det, der er lagt op til, er, at hvis man har 1.000 mand, der beskæftiger sig med miljøopgaverne rundt omkring i amterne, i kommunerne og i staten, har man stadig væk 1.000 mand efterfølgende. De er så bare placeret i kommunerne og i staten, men ingen i amterne. Er det en nedskæring? Det er det da overhovedet ikke.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg er ked af at konstatere, at hr. Dohrmanns sidste indlæg viser, at han ikke har forstået, hvad jeg forsøgte at sige, for problemet er jo nødvendigvis ikke, at det betyder færre miljømedarbejdere.

Problemet er, at de faglige miljøer bliver splittet op, f.eks. når vi snakker miljøgodkendelse af de særligt forurenende virksomheder, som ikke går til staten, men som fremover går til kommunerne. Her er der tale om, at ca. 90 miljømedarbejdere fra amterne skal overgå til små 100 kom-